

NINCS KÖZÖM HOZZÁ

PÁRATLAN OLDAL - LI. évfolyam 50. szám, 2007. december 14.

Ezúton kívánom kinyilvánítani, hogy nincs közöm ahhoz az - egyébként örvendetes - eseményhez, melynek során végre, többévi huzavona után, újra megnyílik az Ámos Imre-Anna Margit Múzeum Szentendrén. Noha közöm van Anna Margithoz, anyámhoz, aki szerencsére még megélte, hogy nagy magyar festőművészként tartja számon, aki számon tartja. És közöm van Ámos Imréhez, férjéhez, a XX. századi magyar festészet egyik óriásához, akit (csak emlékeztetőül) honfitársai segédletével gyilkoltak meg sok százezer sorstársával együtt. Valamint közöm van a múzeumhoz, melynek létrehozásában részt vettem, anyagának egy jelentős része az én tulajdonom, de ott tartom, mert számomra fontos, hogy hozzáférhető legyen. Viszont nincs közöm azokhoz az urakhoz, akik - nyilván hivatalos felkérésnek eleget téve - a megnyitást celebrálják: a zsidó hitközségek elnökéhez, a Rabbiképző Intézet tiszteletre méltó igazgató főrabbiához és a gyönyörű hangú főkantor úrhoz. Legalábbis ebben a kontextusban nincs. Ők ugyanis természetesen a zsidó vallást képviselik, de nem tudok róla, hogy akármelyikük művészeti kérdésekben orákulumnak számítana. (Okos barátaim, kiktől tanácsot kértem, felhívták a figyelmemet, hogy ezzel megbántam ezeket a vallási méltóságokat. Őszintén mondom, ez nem szándékom. Az ő motivációjuk más természetű, amivel én most itt nem kívánok foglalkozni. Indulat van bennem, nem tagadom, de ez nem ellenük irányul.)

Tehát: két nagy magyar művész felújított és újrarendezett állami múzeumának nyitására elvártam volna, hogy annak a kultúrának a reprezentánsai exponálják magukat, akik erre hivatottak.

Akiknek tudniuk kell: e két művész életműve az osztatlan magyar kultúra része, közös kincs, melyet közösen kell ápolnunk. És tiltakoznunk kellene az ellen, hogy zsidó ügynek tekintsék e két művész hagyatékát.

Én ezt most megteszem.

Egyben felhívom a feledékeny szakemberek, kulturális adminisztrátorok figyelmét, hogy Ámos Imre idén lenne százéves, illene (illetett volna) megemlékezni erről méltó módon.

Igaz, volt már egy gyönyörű emlékkiállítás. A Zsidó Múzeumban.

Péter Vladimír